

ד.ו.ב.ק.

עתה טובה אתאיז

תשבץ העולם הזה 1100

9	8	7	6	5	4	3	2	1
		14		13		12	11	10
	19		18	17		16		15
		24		23	22		21	20
	28		27			26		25
		33		32		31	30	29
			36		37		36	34
	43	42			41		40	39
	47		46			45	44	
			52	51		50		49
	58		57		56	55	54	53
			60					59

מאוזן: 1. שם במוסיקה; 4. מראשי טולג בונה המודחים; 10. ני"ש; 11. הילדים; 13. הבעת התפעלות מזרחית; 14. מיכל; 15. מ"זין; 17. הבל ל-קין; 19. אדון; 20. בספורט; 22. ספר תורה; 25. מספר הצדיקים הנעלמים; 26. וואדי; 27. אניית חיל הים; 30. ל-בד; 32. של שניים; 33. פרחים ביחד; 34. הבעת כאב; 36. תל חורבות; 37. מלבוש החסידיים; 39. נגד; 41. שנות חיים; 42. קיים; 44. כפר נער; 46. הגדרה של בוררות. בראשי תיבות; 48. זהב; 50. קריאה אופיינית לומר העממי בארץ; 51. מפואר; 53. עיר בשפלה; 55. מוקיון; 57. לירה ישראלית; 58. עגיית הפרה; 59. שח"ק מערבונים ידוע; 60. עומד על שלו.

18. הר בצפון; 21. אוניברסיטה אמריקאית; 23. יש אומרים; 24. סופר מבתים; 26. סופו נעשה תיש; 28. חומר דלק; 29. קצין משטרה; 31. כינוס; 32. עיתון מפא"י; 35. מטבע יפאן; 37. עם; 38. פקיד בכיר ב"משרד המסחר והתעשייה; 40. גם כן כותבים תה; 41. מספיק; 43. חברה בינלאומית שהפסיקה את פעולותיה לאחרונה. בארץ; 45. לבד; 46. פינה; 47. קצין בכיר בצה"ל; 49. לא ביוקר; 52. עני; 54. קואופרטיב; 56. אויב; 58. מלת שאלה.

מאוזן: 1. חסיתב פלמ"ח שנת-כנסה לאחרונה; 2. נגד מטוסים; 3. שרץ; 5. אות הנצחון; 6. האיש ש"הטיל רימון בכנסת; 7. כלי; 8. מכה; 9. בה נערכו משפטי הנאצים; 12. כלי; 15. מגרפה; 16. חברת ביטוח; 41. שנות חיים; 42. קיים; 44. כפר נער; 46. הגדרה של בוררות. בראשי תיבות; 48. זהב; 50. קריאה אופיינית לומר העממי בארץ; 51. מפואר; 53. עיר בשפלה; 55. מוקיון; 57. לירה ישראלית; 58. עגיית הפרה; 59. שח"ק מערבונים ידוע; 60. עומד על שלו.

בית ספר לפקידות
מרכז סורים מוסמכים
4 חדשים
קורס מזורז נפתח באוקטובר
תל-אביב, רחוב הס 12, טלפון 65061

הוציא מתחת לעטו, מאז החל שפע מחזור תיו לרדת על הבימה העברית: מעשה בארבעה אסירים שגורמנו יחד לתא אחד וש"חלומות הביעותים שלהם, מבעתים לא רק אותם אלא גם את קהל הצופים באולם, המרותק לנעשה על הבימה בזכות העלילה וההפתרונות הדרמטיים הנכונים ש"מוסגזון מצא לחלום הביעותים המוצג.

אילו היתה גם ההצגה מגיחה את הדעת לפחות במידה שהנחזות עושה זאת, יתכן שהצופה היה מוציא את שכרו בהסתורן במהלך הערב שהוא מבלה באולם תיאטרון זירה. אולם בכמויו של מוסגזון עצמו וב"ביצועם של מירע שחקני זירה, כולם פרט לאחד, אין הדבר כך. פרט ליוסף בשי המפליא לעשות במשחקו הטבעי והנכון, זורים שחקני זירה שעמום כפול ומכופל במשחקם החובבני, רחמים וצער בתנועו"תיהם המגושמות וההוק גדול במהלך ההצגה כולה.

אילו היתה לשחקני זירה מידת'מה, ולו הזעירה ביותר, של זיקורת עצמית, היו משליכים מידם את הכובע על פתקאותיו ופונים להם איש איש לדרכו, לחפש להם אימונות אחרת לעשותה, ב"כשרון גדול יותר. לתאיס"רון זירה אין בלאו הכי ה"ראש המתאים לכובע, ש"מוסגזון תפר איתו למענו.

תחת כל אדרגה

רחוב המדרגות (ה) (ימנה) הוא מחזה חסר עלי לה לחלוטין, מאת יהודית הנדל, שכתבה ספר חסר עלילה באותו שם ושזכה משום מה בפרס אשר ברש לספרות.

בביצועו המשעמם של צוות שחקני הבימה, כשקרן-האור היחידה הוא משחקו הטוב של מאיר מרגלית, ובבימויו הגרוע של ישראל בקר, מה"הה מחזה זה תעודת עניות לתיאטרון הלאומי הישראלי.

מאחורי הקלעים

מי ביקש מאזן?

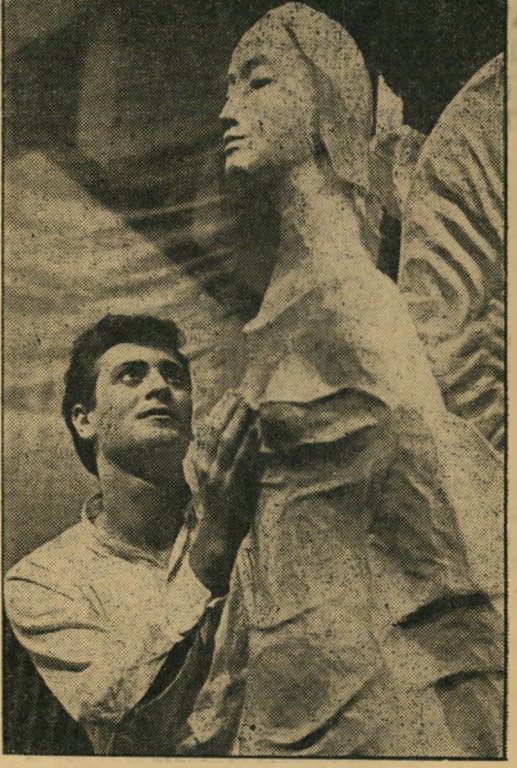
טראגדיה אישית של שחקן מוכשר חבויה מאחורי כשלונו רחוב המדרגות (ראה לעיל) בתיאטרון ה"בימה. מאיר מרגלית, שפר"תה לעבור להבימה, אחרי שמנהליה חשבו בצדק כי בכך יחבלו באהל, לא קיבל עדיין שום תפקיד רציני, היאה לכשרונו הבולט וה"רבגוני, במקום עבודתו החדש. לרחוב המדרגות, בתפקיד עובדיה, נכנס מרגלית במ"קומו של רפאל קלצ'קין, שחלה לפתע והוכ"נס לבית-חולים בלינסון. בארבעה ימים למד מרגלית את התפקיד ובלט בו לטובה היחיד מכל שחקני ההצגה. בכל זאת, מתוך סיבות של תככים אישיים בתוך הקולקטיב, שלחה הנהלת הבימה מכתב למבקרים האמנותיים, ביקשה מהם להימנע מביקורת על המחזה כל זמן שמרגלית מחליף את קלצ'קין, ב"תוכנית השנה הבאה של התיאטרון ה"לאומי, אין שום תפקיד של ממש למרגלית, "כל מה שהוא יכול לעשות גם אנחנו יכולים", אמרו שמעון פינקל ורפאל קלצ'קין למכיריהם, "מי ביקש ממנו לעזוב את האהל?"

תדרוך

- העולם הזה ממליץ על מאורעות הבידור והאמנות, המוצגים השבוע ברחבי הארץ:
- **מלאך האבן** (התיאטרון הקאמרי, תל-אביב) — עשוי שיש, אך שחקניו עשו"יים בשר ודם. ההצגה טובה, בהשתתפותם של בתיה לנצט, עורך תאומי, יוסי ידון ודבורה קדר.
- **דבר אל הקיר** (סמבטיון) — מדבר אל קירות מוגרבי ואולמות אחרים בערי השדה.
- **העמקה** (האופרה הישראלית) — אופרטה בלי בעיות, מוסיקה עליונה, וביצוע מגיח את הדעת.
- **הרס... עברנו!** (בצלירוק) — טרי ורענן, אם כי לא די חריף.

שחקנים הבן הצעיר במשפחה

המסך ירד. קול מחיאות-הכפים הסוערות חדר מן האולם אל מאחורי קיר הקטיפסה. הקיר נפתח. הורקורים האירו על פניהם של השחקנים הקורנים מאושר. המסך ירד שוב, עלה, ירד, עלה, ירד. מחיאות הכפים לא שקטו. המסך עלה: צעיר אדום וסמוך מהתרגשות צעד פסיעה קטנה קדימה. קול מחיאות-הכפים גבר ועלה. הצעיר השתחנה וקד. הוא היה נסער ונרגש. לבסוף שקט הכל. המסך נשאר על מקומו. האורות כבו. עורך תאומי יכול היה לחזור לתאו. לא היתה זו הבכורה הראשונה לעורך ("דדי") תאומי (22). גיבורו הראשי של מלאך האבן בתיאטרון הקאמרי. בן למאיר תאומי, מראשוני השחקנים הארץ-ישראליים, שחקן התיאטרון הארץ-ישראלי, הקומיקוס והמסאטא, היה דדי בקי בהצגות-בכורה למיניהן, במסיבות שאחריהן, בקבלות-הפנים, במסיבים העולים ויורדים ובעיטות שאחריהן. אולם זו הפעם, היתה זו הצגת-הבכורה שלו. הפעם היו מחיאות-הכפים מכחזות אליו. הפעם היתה התלהבות הקהל שייכת

שחקן תאומי ומלאך האבן לפני הראי, מכות

לו, כיוגיון גנז, הבן הצעיר במשפחת גנט, משפחת מלאך האבן. **פרצופים כראי**. על עצמו מספר עורך תאומי: "בגיל שלוש עמדתי ליד הראי וע"שיתי פרצופים. אחי הבכור ניגש אלי ו"אמר: מה אתה חושב שאתה שחקן בכלל! והרביץ לי. בגיל ארבע עליתי בפעם הרא"שונה על הבמה המקצועית. אבי ערך תח"רות כשרונות ואותי לקחו לשם. נכסתי וראיתי את אבי על הבמה. רצתי לכל אורך האולם וטיפסתי על הבמה. הקהל מחא כף. "בגיל חמש אמרתי לגננת בגן העירוני כי אני רוצה להיות שחקן. גם אחי אמר כך. אבל למחרת בא אחי ואמר שהוא רוצה להיות מהנדס. גם אני רציתי להחליף, אבל התביישתי."

מאחר יותר הפך דדי שחקן באמת. הוא השתתף בהצגות החוג הדרמטי של גמנסיה הרצליה. הוייל ללהקת הנח"ל והגיע לבסוף ללהקת פיקוד המרכז. באותה תקופה למד משחק, יחד עם חיילים אחרים, אצל מיטר פריי והתקבל כשחקן בתיאטרון זירה, בתפ"קיד גידי בהצגת הפינג'אן. מכאן לקח אותו מיטר לתפקיד יוגיון. על תוכניות לעתיד, קשה היה לו לדבר. בינתיים קיבל דדי תפקיד בהטרב אימפרו"ביצועיה, מתמחז לצאת בעוד שנתיים לארצות הברית, "לאולפן של אליה קאזאן, כמובן."

תיאטרון לכובע אין ראש

פתקאות ככובע (תיאטרון זירה) הוא אולי המחזה הטוב ביותר שיגאל מוסגזון